

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

*cum sacris
fuis, ex ista
familia in
universam
suam tri-
bum trans-
ferunt.*

לו החרש שים ידך על פך ולך עמנו והירד לנו לאב
ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחר או היותך
כ כהן לשבט ולמשפחה בישראל : ויטב לב הכהן
ויקח את האפור ואת התרפים ואת הפסל ויבא
21 בקרב העם : ויפנו וילכו וישמו את הטף ואת

הר' ברנש

22 המקנה ואת הכבודה לפניהם : המה הרחיקו מבית
מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עסבית מיכה
23 נזעקו וידביקו את בני דן : ויקראו אל בני דן ויסבו
24 פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת : ויאמר את
אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה
כה לי עור ומרה זה תאמרו אלי מה לך : ויאמרו אליו
בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים
26 מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך : וילכו בני דן
לדרכם וירא מיכה כי חזקים המרו ממנו ויפז וישב
27 אל ביתו : והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת

*Laischum
ex impro-
viso occu-
pant.*

הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח
28 ויבו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש : ואין
מציל כי רחוקה היא מצידון ורבר אין להם עם אדם
והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר
29 וישבו בה : ויקראו שם העיר דן כשם דן אביהם

*Ipsi autem
idolo ser-
viunt.*

ה' ברנש
ל לראשנה : ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן
3 חלוייה בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט
31 הדני עד יום גלות הארץ : וישמו להם את
פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים

Cap. XIX.
Causa mo-
tus civilis
enarratur.
Levita qui-
dam concu-

אוי בשלה : ויהי בימים ההם ומלך אין
בישראל ויהיו איש לוי גר בירכת הר אפרים ויקח לו
2 אשה פילגש מבית לחם יהודה : ותזנה עליו פילגשו
ותלך

ותלך מאתו אל בית אביו אל בית לחם יהודה

binam, à se ad parentis ades digressam, repetens, Beth-lehemum venit.

3 ותהי שם ימים ארבעה חדשים: ויקם אישה וילך

לחשיכה קרי

אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד

4 חמרים ותביאנהו בית אביו ויראהו אבי הנערה

וישמח לקראתו: ויחזקבו חתנו אבי הנערה וישב

5 אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: והי ביום ה

6 הרביעי וישבימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה

הע' בקמז

אל חתנו סער לבך פת לחם ואחר תלכו: וישבו

7 ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל

8 האיש הואל נא ולין וישב לבך: ויקם האיש ללכת

9 ויפצרו בו חתנו וישבו וילין שם: וישכם בבקר ביום

10 החמישי ללכת ויאמרו אבי הנערה סער נא לבך

11 זה התמהמהו עד נטורת היום ויאכלו שניהם: ויקם

12 האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי

13 הנערה הנה נארפה היום לערוב לינר נא הנה חנות

14 היום לין פה וישב לבך והשכמתם מחר לדרךכם

15 והלכת לאהלך: ולא אברה האיש ללון ויקם וילך

16 ויבא עד נכת יבום היא ירושלם ועמו צמד חמורים

17 חבושים ופילגשו עמו: הם עם יבום והיום רד

18 מאד ויאמר הנער אל ארניו לכה נא ונסורה אל

19 עיר היבום הזאת ונלין בה: ויאמר אליו ארניו לא

20 נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנרה ועברנו

21 עד גבעה: ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד

22 המקמורת ולנו בגבעה או ברמה: ועברו וילכו

23 ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן: ויסרו

24 שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחב העיר ואין

25 איש מאסף אותם הביתה ללון: והנה איש זקן בא

26 מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים

והוא

Domum revertens, urgente nocte, Gibeam, qua à Binjamitis incolebatur, divertit.

17 והוא אגר בגבעה ואנשי המקום בני מיני : וישא
 עניו וירא את האיש הארח ברחוב העיר ויאמר האיש
 18 הזקן אנה תלך ומאין תבוא : ויאמר אליו עברים
 אנחנו מבית לחם יהודה עד ירדתי הר אפרים משם
 אנכי ואלך עד בית לחם יהודה וארת בית יהוה אני
 19 הלך ואין איש מאסף אותי הביתה : וגם תכן גם
 מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך
 כ ולער עם עבדיך אין מחסור כל דבר : ויאמר האיש
 הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל
 21 תלך : ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם
 ויאכלו וישתו : המה מיטיבים ארת לבם והנה אנשי
 העיר אנשי בני בליעל נסבו את הפית מתדפקים
 על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר
 23 הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונרענו : ויצא
 אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל
 תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל
 24 תעשו ארת הנבלה הזאת : הנה בתי הבתולה
 ופילגשו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם
 הטוב בעיניכם ולאיש הזה לאתעשו דבר הנבלה
 כה הזאת : ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש
 בפילגשו ויצא אליהם החוץ וירעו אותה ויתעללו בה
 כ כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלורת השחר :
 26 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש
 27 אשר אדוניה שם ערה אור : ויקם אדניה בבקר
 ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרך והנה האשה
 28 פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף : ויאמר
 אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם
 29 האיש וילך למקמו : ויבא אל ביתו ויקח ארת
 המאכלת

ויבל קרי
 Civis ho-
 spitem cir-
 cumobsi-
 dent, stupro
 eum subde-
 re paran-
 tes: qui
 tandem
 concubina
 sua corpus
 ipsorum li-
 bidini per-
 mittere co-
 gitur.

Illa, ex ac-
 ceptâ per
 totam no-
 ctem contu-
 meliâ, ma-
 ne mortua
 invenitur.
 29 Levita
 in testimo-
 nium diri

בעלות ק

המאכלר ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים
עשר נתחם וישלחה בכל גבול ישראל: והיה כל-ל
הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום
עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו-

facinoris
membr
ejus, in 12
discissa par-
tes, per 12
tribus di-
mittit.

ויצאו כל בני כ א

לכם עליה עזו ודברו:

ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר
שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה: ויתצבו פנות
כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע

Cap. XX.
Quod ubi
omnibus
comper-
tum, unde-
cim reliqua
tribus pu-
blicum con-
ventum in-
dicunt.

מאות אלף איש רגלי שלף חרב: וישמעו בני

בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל

דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: ויען האיש הלוי

איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן

באתי אני ופילגשי ללון: ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו ה

עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו

ותמת: ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה

נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: הנדה

כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: ויקם

כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא

נסור איש לביתו: ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה

עליה בגורל: ולקחנו עשרה אנשים למאה לכה

שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרכבה לקחת צדה

לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר

עשה בישראל: ויאסף כל איש ישראל אל העיר

כאיש אחד חברים: וישלחו שבטי

Reos istius
sceleris à
Benjamini-
tis sibi tradi
petunt: Et
in conti-
nues bel-
lum decernunt.

ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה
הזאת אשר נהיתה בכם: ועתה תנו את האנשים
בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה
מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם

בני קרי ולא כתיב בני